

Amnesty: Vem är bäst på mänskliga rättigheter Kuba, USA, Frankrike eller Spanien?

Amnesty: Hur är det med Kubas kränkningar av mänskliga rättigheter?

Nedan en jämförelse av vad Amnesty säger om mänskliga rättigheter i Kuba, USA, Frankrike och Spanien. Vi utlovar spännande läsning. Här publicerar vi enbart introduktion och slutsatserna. Hela rapporten finns på länken i slutet. Där finns också utförliga källhänvisningar.

Sedan 1959 och den kubanska revolutionen inleddes, och särskilt sedan 1991 och Sovjetunionens fall, har Kuba konsekvent anklagats för brott mot de mänskliga rättigheterna. Det finns ett brett samförstånd i den allmänna opinionen, särskilt i västvärlden, om att ön förknippas med kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

Utan att förneka de eventuella brott mot de mänskliga rättigheterna som kan förekomma i det kubanska samhället är det värt att fråga sig om det finns ett samband mellan omfattningen av de kränkningar av de mänskliga rättigheterna som internationella institutioner registrerar i ett visst land och den exponering de får i medierna.

För att besvara denna fråga görs i detta arbete en jämförande studie, baserad på Amnesty Internationals senaste årsrapport [2019], mellan fyra länder: Kuba, Förenta Staterna, Frankrike och Spanien. En jämförande analys av AI:s rapporter om situationen för mänskliga rättigheter i dessa länder ger flera lärdomar.

AI rapporterar allvarliga människorättskränkningar i de fyra länderna.

När det gäller **Kuba** nämner AI godtyckliga arresteringar, fängslande av oberoende journalister och artister, sex (6) samvetsfångar, censur och otillräcklig självständighet för domstolsväsendet.

Vad gäller **Förenta Staterna** tar AI upp krigsbrott, tortyr, godtyckliga arresteringar av kvinnor, barn, äldre och funktionshindrade som söker asyl. Något som utgör en grym, omänsklig och förnedrande behandling och kränkning av sexuella och reproduktiva rättigheter. Våld mot kvinnor och flickor från ursprungsbefolkningen, kränkningar av rättigheter av HBTQI-personer och på grund av könsidentitet, förtryck av människor på grund av deras politiska åsikter, kränkningar av yttrandefriheten, godtyckliga och i tid obegränsade fängslanden av misstänkta, utomrättsligt dödande, försvinnanden och straffrihet för ansvariga för dödligt våld från polis, oproportionerlig inriktning på unga svarta män och tillämpning av dödsstraff inklusive för människor med mentala eller intellektuella funktionsnedsättningar.

För **Frankrikes** del tar AI upp kränkningar av mötesfrihet, oproportionerlig och godtyckligt polisivåld, användning av dödliga vapen

från polisens sida som resulterat i två människors död och permanent stympning av åtminstone 30 personer, straffrihet för de skyldiga till polisvåld, domar som utdöms efter snabbrättegångar, arrestering och åtal mot demonstranter för handlingar som skyddas av mänskliga rättigheter, hundratals journalister skadade av godtyckligt eller överdrivet polisvåld, försäljning av vapen till länder som är inblandade i kränkningar av internationell rätt, politiskt motiverade tillslag mot miljöaktivister och försvarare av rättigheter för invandrare, kränkningar av yttrande-, religions- och trosfrihet.

Slutligen när det gäller **Spanien** så kräver AI omedelbart frigivande av sju ledare från Katalonien, dömda till mellan 9 och 12 års fängelse. AI fördömer polisvåld som bland annat resulterat i permanenta handikapp, kränkningar av yttrande- och mötesfrihet, kränkningar av journalisters rättigheter, fall av tortyr och annan förnedrande behandling, fall när häktade hålls isolerade och inte får kommunicera med omvärlden, våld mot kvinnor och flickor och otillräckligt skydd av offer, fall av kränkningar mot rätten till bostad och hälsovård, och permanent straffrihet för brott som genomfördes under Francotiden.

Enligt dessa rapporter från AI utgör Kuba inte ett exempel på de värsta kränkningarna av mänskliga rättigheter. Så vad är anledningen för bolagsmedierna att utmåla situationen för mänskliga rättigheter i Kuba så negativt när det uppenbarligen inte styrks av fakta? Det verkar som att det mer handlar om att förkasta Kuba på grund av landets politiska system och den socio-ekonomiska modell som Kuba representerar. En modell som ogillas av USA och västerländska media. **Det är alltså inte situationen för mänskliga rättigheter som återspeglas utan andra faktorer som förklarar den förhärskande bilden i media.**

Redan 1960 utarbetade USA en politik mot Kuba där det bland mycket annat slogs fast att följande argument skulle användas i propagandan mot den misshagliga ön: ?1. Avskaffandet av pressfrihet i Kuba 2. Kuba följer inte sedvanliga juridiska processer 3. Kränkningar av mänskliga rättigheter.? Det receptet har följts sedan dess.

Études caribéennes 210707

Artikeln är från juli 2021 och författad av kubakännaren och universitetsprofessorn Salim Lamrani som bland annat skrivit en bok om USA:s ekonomiska krig mot Kuba. Uppgifterna baseras på AI:s rapporter 2019 för samtliga nämnda länder.

Cuba and the question of human rights: From media representation to factual reality

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande, samma pg och Swish som ovan)